

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 września 2018 r.

Poz. 1843

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 25 września 2018 r.

w sprawie szczegółowego trybu prowadzenia mediacji, postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, a także sposobu wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia

Na podstawie art. 306 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) komisji dyscyplinarnej – rozumie się przez to uczelnianą komisję dyscyplinarną, komisję dyscyplinarną przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz komisję dyscyplinarną przy ministrze właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 2) komisji przy ministrze – rozumie się przez to komisję dyscyplinarną przy ministrze właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 3) komisji przy Radzie – rozumie się przez to komisję dyscyplinarną przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 4) komisji uczelnianej – rozumie się przez to uczelnianą komisję dyscyplinarną;
- 5) ministrze – rozumie się przez to ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 6) ministrze nadzorującym – rozumie się przez to właściwego ministra nadzorującego uczelnię wojskową, uczelnię służb państwowych, uczelnię artystyczną, uczelnię medyczną lub uczelnię morską;
- 7) rektorze – rozumie się przez to rektora uczelni, w której prowadzi się postępowanie wyjaśniające lub postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji;
- 8) rzeczniku dyscyplinarnym – rozumie się przez to rzecznika dyscyplinarnego powołanego przez rektora oraz rzecznika dyscyplinarnego powołanego przez ministra;
- 9) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 10) zawiadamiającym – rozumie się przez to osobę zawiadamiającą o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej – szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. poz. 2317).

§ 2. 1. Postępowanie wyjaśniające i postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji wobec nauczyciela akademickiego prowadzi się w uczelni będącej podstawowym miejscem pracy nauczyciela akademickiego, który popełnił czyn mający znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

2. Jeżeli nauczyciel akademicki nie posiada podstawowego miejsca pracy, postępowanie wyjaśniające i postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji wobec tego nauczyciela akademickiego prowadzi się w zatrudniającej go uczelni, której rektor lub rzecznik dyscyplinarny powziął wiadomość o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

3. W przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczących zatrudnienia nauczyciela akademickiego, postępowanie wyjaśniające i postępowanie dyscyplinarne prowadzi się w uczelni, w której postępowanie to zostało wszczęte.

4. Postępowanie wyjaśniające wobec nauczycieli akademickich, o których mowa w art. 277 ust. 3 ustawy, postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji przed komisją przy Radzie oraz postępowanie dyscyplinarne przed komisją przy ministrze prowadzi się w urzędzie obsługującym ministra.

§ 3. 1. Organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, wyłącza go od prowadzenia lub udziału w sprawie, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy tego rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) jest on małżonkiem osoby, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, obwinionego albo pokrzywdzonego, albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób;
- 3) jest on, w linii prostej albo w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie, krewnym albo powinowatym pokrzywdzonego, osoby, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, albo obwinionego;
- 4) pozostaje on z jedną z osób, o których mowa w pkt 3, w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 5) pomiędzy nim a osobą, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, albo obwinionym, zachodzi stosunek bezpośredniej podległości służbowej lub organizacyjnej;
- 6) był świadkiem popełnienia czynu, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, brał udział w rozpoznaniu tej sprawy w innym postępowaniu dotyczącym tego samego czynu lub był w tej sprawie przesłuchiwany w charakterze świadka albo występował jako biegły;
- 7) zachodzą inne uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

2. Wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w sprawie dokonuje się z urzędu albo na wniosek:

- 1) tego rzecznika;
- 2) osoby, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające;
- 3) obwinionego;
- 4) pokrzywdzonego;
- 5) zawiadamiającego.

3. Powody wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego trwają także po ustaniu małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.

4. W przypadku wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego organ, który go powołał, wyznacza innego rzecznika dyscyplinarnego, w terminie 14 dni od dnia wyłączenia.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do członków składu orzekającego komisji dyscyplinarnej i protokolanta, z tym że o wyłączeniu przewodniczącego składu orzekającego i protokolanta rozstrzyga przewodniczący komisji dyscyplinarnej, a o wyłączeniu członka składu orzekającego – przewodniczący składu orzekającego.

§ 4. Wezwanie w celu przeprowadzenia dowodów w postępowaniu wyjaśniającym i w postępowaniu dyscyplinarnym zawiera:

- 1) oznaczenie wzywającego;
- 2) wskazanie, w jakiej sprawie, w jakim charakterze, miejscu i czasie osoba wzywana ma się stawić;
- 3) informację, czy stawiennictwo jest obowiązkowe;
- 4) pouczenie o skutkach niestawiennictwa.

§ 5. 1. W postępowaniu wyjaśniającym, w postępowaniu dyscyplinarnym oraz w mediacji wezwania, zawiadomienia, orzeczenia, postanowienia, zarządzenia oraz inne pisma doręcza się za potwierdzeniem odbioru.

2. Wezwania, zawiadomienia oraz inne pisma, od których daty doręczenia bieżą terminy, są doręczane przez uprawnionego pracownika uczelni albo operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 1118 i 1629).

3. Wezwań i zawiadomień można dokonywać również telefonicznie, pozostawiając w aktach sprawy adnotację zawierającą datę i treść przekazanego wezwania lub zawiadomienia, wraz z podpisem osoby, która dokonała tej czynności.

4. Pisma inne niż wezwania i zawiadomienia można doręczać również za pośrednictwem telefaksu lub poczty elektronicznej, pozostawiając w aktach sprawy wydruk doręzonego pisma oraz potwierdzenie transmisji danych.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się, jeżeli przemawia za tym potrzeba usprawnienia prowadzonego postępowania wyjaśniającego, postępowania dyscyplinarnego lub mediacji oraz nie prowadzi to do naruszenia praw ich uczestników.

6. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do doręczania wezwań, zawiadomień i pism kierowanych do:

- 1) osoby, której dotyczy zawiadomienie lub informacja o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego;
- 2) osoby, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające;
- 3) obwinionego.

Rozdział 2

Postępowanie wyjaśniające

§ 6. 1. Rzecznik dyscyplinarny rozpoczyna prowadzenie sprawy:

- 1) na polecenie organu, który go powołał, albo
- 2) z urzędu na podstawie zawiadomienia o popełnieniu czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego lub informacji uzyskanej w inny sposób.

2. Jeżeli zawiadomienie lub informacja, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczą czynu osoby wymienionej w art. 277 ust. 3 ustawy, rektor albo prorektor, jeżeli sprawa dotyczy rektora, przekazuje to zawiadomienie lub informację ministrowi lub ministrowi nadzorującemu.

§ 7. 1. Przed wszczęciem postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny bada, czy zachodzą przesłanki określone w art. 294 ust. 3 i 4 ustawy oraz w odpowiednio stosowanym art. 17 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904, z późn. zm.²⁾), a w przypadku niezastnienia tych przesłanek, czy jest to czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, uzasadniający wystąpienie do rektora z wnioskiem o ukaranie karą, o której mowa w art. 276 ust. 1 pkt 1 ustawy.

2. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, rzecznik dyscyplinarny, odpowiednio:

- 1) wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego i przekazuje je, wraz z uzasadnieniem, organowi, który go powołał, do zatwierdzenia albo
- 2) występuje do rektora z wnioskiem o ukaranie karą, o której mowa w art. 276 ust. 1 pkt 1 ustawy.

§ 8. 1. Organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, w terminie 21 dni od dnia otrzymania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, zatwierdza to postanowienie albo odmawia jego zatwierdzenia.

2. Organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, przekazuje rzecznikowi dyscyplinarnemu:

- 1) zatwierdzone postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego albo
- 2) informację o odmowie zatwierdzenia postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, wraz z uzasadnieniem.

3. W przypadku odmowy zatwierdzenia postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, poleca innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie postępowania wyjaśniającego. Polecenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydane tylko raz.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 5, 106, 138, 201, 730, 771, 942, 1387 i 1467.

4. Brak stanowiska organu, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, w przedmiocie zatwierdzenia postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, w terminie określonym w ust. 1, jest równoznaczny z zatwierdzeniem tego postanowienia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, rzecznik dyscyplinarny dokonuje adnotacji w aktach sprawy.

6. W przypadku nieuwzględnienia wniosku rzecznika dyscyplinarnego skierowanego do rektora o nałożenie kary upomnienia, organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, poleca innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie postępowania wyjaśniającego. Polecenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydane tylko raz.

§ 9. Zatwierdzone postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny doręcza:

- 1) zawiadamiającemu;
- 2) pokrzywdzonemu;
- 3) osobie, o której mowa w § 5 ust. 6 pkt 1.

§ 10. 1. W przypadku nie stwierdzenia okoliczności, o których mowa w § 7 ust. 1, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego i doręcza je osobie, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, oraz zawiadamia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego:

- 1) organ, który go powołał;
- 2) zawiadamiającego;
- 3) pokrzywdzonego.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, rzecznik dyscyplinarny zamieszcza pouczenie o uprawnieniach osoby, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, określonych w art. 286 ust. 2 ustawy, oraz o okolicznościach, o których mowa w § 11 ust. 7.

§ 11. 1. Rzecznik dyscyplinarny w toku postępowania wyjaśniającego:

- 1) może przesłuchiwać świadków, zasięgać opinii biegłych oraz przeprowadzać, zabezpieczać i utrzymywać inne dowody;
- 2) wzywa osobę, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, w celu przedstawienia jej zarzutów oraz do złożenia wyjaśnień, w tym do zajęcia stanowiska wobec przedstawionych zarzutów i zebranych dowodów.

2. Osobie przesłuchiwanej należy umożliwić swobodne wypowiedzenie się w granicach określonych celem danej czynności, a następnie, w przypadku potrzeby, zadaje się pytania zmierzające do uzupełnienia, wyjaśnienia lub kontroli wypowiedzi. Pytania, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie mogą sugerować osobie przesłuchiwanej treści odpowiedzi.

3. Przed rozpoczęciem przesłuchania świadka należy uprzedzić go o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy. Świadek podpisuje oświadczenie, że został pouczony o tej odpowiedzialności i że zrozumiał to pouczenie.

4. Świadka należy uprzedzić o treści odpowiednio stosowanego art. 182 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego oraz o treści odpowiednio stosowanych art. 183 i art. 185 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, gdy ujawnią się okoliczności objęte tymi przepisami.

5. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, rzecznik dyscyplinarny może zasięgnąć opinii biegłego.

6. Przesłuchanie osoby, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, świadka lub biegłego może nastąpić osobiście lub przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość, z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

7. Odmowa złożenia wyjaśnień przez osobę, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, lub jej nieusprawiedliwione niestawiennictwo nie stanowią przeszkody do zakończenia tego postępowania w sposób określony w art. 287 ust. 6 ustawy, jeżeli pozostałe zebrane dowody dają do tego podstawę.

8. Po zakończeniu postępowania dowodowego rzecznik dyscyplinarny zawiadamia nauczyciela akademickiego, którego czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, i jego obrońcę, jeżeli został ustanowiony, o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o prawie do zapoznania się z zebranymi dowodami, a także o prawie do zgłoszenia wniosku o uzupełnienie postępowania dowodowego, w terminie 3 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

§ 12. 1. Z każdej czynności w postępowaniu wyjaśniającym rzecznik dyscyplinarny sporządza protokół określający rodzaj czynności, czas trwania i miejsce jej dokonania oraz przebieg i uczestników tej czynności.

2. Protokół z czynności podpisuje rzecznik dyscyplinarny oraz wszyscy jej uczestnicy.

§ 13. 1. Rzecznik dyscyplinarny, który po wszczęciu postępowania wyjaśniającego stwierdzi spełnienie przesłanek określonych w art. 294 ust. 3 lub 4 ustawy lub w odpowiednio stosowanym art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, albo że czyn, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, odpowiednio:

- 1) wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo
- 2) występuje do rektora z wnioskiem o ukaranie karą, o której mowa w art. 276 ust. 1 pkt 1 ustawy.

2. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego doręcza się:

- 1) organowi, który powołał rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) zawiadamiającemu;
- 3) pokrzywdzonemu;
- 4) osobie, której czynu dotyczyło postępowanie wyjaśniające.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przepis § 8 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Jeżeli zebrany w toku postępowania wyjaśniającego materiał dowodowy daje podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny przygotowuje wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego zawiera:

- 1) dane osoby, której czynu dotyczyło postępowanie wyjaśniające:
 - a) imiona i nazwisko, imię ojca,
 - b) tytuł lub stopień naukowy albo stopień w zakresie sztuki, albo tytuł zawodowy,
 - c) stanowisko,
 - d) datę i miejsce urodzenia,
 - e) adres zamieszkania;
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, ze wskazaniem czasu, miejsca i okoliczności jego popełnienia;
- 3) określenie proponowanej kary dyscyplinarnej;
- 4) listę świadków, którzy powinni być wezwani na rozprawę, z podaniem ich imion, nazwisk i adresów zamieszkania, albo wniosek o zaniechanie wzywania świadków i o odczytanie na rozprawie ich zeznań, złożonych w toku postępowania wyjaśniającego;
- 5) wykaz innych dowodów;
- 6) uzasadnienie.

3. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego może także zawierać wniosek o wydanie orzeczenia o uznaniu osoby, której czynu dotyczyło postępowanie wyjaśniające, za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i o wymierzenie kary z tą osobą uzgodnionej, bez przeprowadzania postępowania dowodowego, jeżeli okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wina sprawcy nie budzą wątpliwości, cel postępowania dyscyplinarnego zostanie osiągnięty mimo nieprzeprowadzania postępowania dowodowego, a także nie sprzeciwia się temu pokrzywdzony lub taki wniosek został uzgodniony w trybie mediacji.

4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, rzecznik dyscyplinarny przekazuje do komisji dyscyplinarnej dokumentację z przebiegu postępowania wyjaśniającego.

§ 15. Rzecznik dyscyplinarny niezwłocznie informuje organ, który go powołał, oraz osobę, której czynu dotyczyło postępowanie wyjaśniające, o skierowaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do komisji dyscyplinarnej.

Rozdział 3

Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji

§ 16. 1. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej kieruje jej pracami i czuwa nad sprawnym i prawidłowym przebiegiem postępowania dyscyplinarnego.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, może wydawać zarządzenia.

§ 17. Komisja dyscyplinarna:

- 1) orzeka na rozprawie lub na posiedzeniu niejawnym;
- 2) rozstrzyga co do istoty sprawy w formie orzeczeń, a w pozostałych sprawach w formie postanowień.

§ 18. 1. Po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przewodniczący komisji dyscyplinarnej dokonuje wstępnej oceny, czy postępowanie wyjaśniające zawiera braki, które nie będą mogły być uzupełnione na rozprawie, oraz czy w sprawie zachodzą przesłanki umorzenia postępowania dyscyplinarnego określone w art. 294 ust. 3 i 4 ustawy.

2. Po dokonaniu wstępnej oceny, o której mowa w ust. 1, przewodniczący wydaje zarządzenie, w którym:

- 1) wszczyna postępowanie dyscyplinarne;
- 2) wyznacza skład orzekający, w tym przewodniczącego i członków, a także protokolanta;
- 3) kieruje sprawę do rozpatrzenia na:
 - a) posiedzeniu niejawnym albo
 - b) rozprawie.

3. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej kieruje sprawę do rozpatrzenia na posiedzeniu niejawnym, jeżeli stwierdzi okoliczności, o których mowa w ust. 1.

4. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 2, doręcza się członkom składu orzekającego, rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu i obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony.

§ 19. 1. W przypadku skierowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu niejawnym, skład orzekający odbywa to posiedzenie w terminie 21 dni od dnia wydania zarządzenia, o którym mowa w § 18 ust. 2, oraz:

- 1) orzeka o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego – jeżeli stwierdzi, że w sprawie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 294 ust. 3 lub 4 ustawy, albo
- 2) wydaje postanowienie o przekazaniu sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego – jeżeli stwierdzi, że postępowanie wyjaśniające zawiera braki, które nie będą mogły być uzupełnione na rozprawie, albo
- 3) wydaje postanowienie o skierowaniu sprawy do rozpatrzenia na rozprawie – w przypadkach innych niż określone w pkt 1 i 2.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, skład orzekający wskazuje, w jakim zakresie ma nastąpić uzupełnienie postępowania wyjaśniającego, oraz określa termin uzupełnienia, nie dłuższy niż 30 dni.

§ 20. 1. Orzeczenie, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 1, doręcza się:

- 1) rzecznikowi dyscyplinarnemu;
- 2) obwinionemu i obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony;
- 3) rektorowi;
- 4) ministrowi lub ministrowi nadzorującemu;
- 5) przewodniczącemu Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego – w przypadku gdy postępowanie dyscyplinarne dotyczyło przewodniczącego albo członka komisji przy Radzie.

2. Postanowienie, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 2, doręcza się osobom wymienionym w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz organowi, który powołał rzecznika dyscyplinarnego.

3. Postanowienie, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 3, doręcza się osobom wymienionym w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 21. 1. Przewodniczący składu orzekającego w drodze zarządzenia wyznacza termin rozprawy oraz:

- 1) wzywa na rozprawę strony i obrońcę obwinionego, jeżeli został ustanowiony;
- 2) zawiadamia na piśmie rektora, ministra lub ministra nadzorującego o terminie i miejscu rozprawy.

2. Wraz z pierwszym wezwaniem na rozprawę obwinionemu doręcza się:

- 1) pouczenie o przysługujących mu uprawnieniach i skutkach niestawienia się na rozprawie;
- 2) listę członków składu orzekającego.

3. Termin rozprawy wyznacza się tak, aby między doręczeniem obwinionemu wezwania do stawienia się na rozprawie a dniem rozprawy upłynęło co najmniej 14 dni. Na wniosek obwinionego lub jego obrońcy, w przypadku niezachowania tego terminu, przewodniczący składu orzekającego wyznacza nowy termin rozprawy.

4. Po doręczeniu zarządzenia o wyznaczeniu terminu rozprawy obwiniony lub jego obrońca mogą przeglądać, w obecności osoby wyznaczonej przez przewodniczącego składu orzekającego, akta sprawy, oraz sporządzać z nich wypisy, notatki i fotokopie.

§ 22. 1. Wyznaczenie obrońcy z urzędu w przypadku, o którym mowa w art. 293 ust. 4 ustawy, następuje nie później niż na 14 dni przed terminem rozprawy.

2. Obwinionego informuje się o wyznaczeniu obrońcy z urzędu niezwłocznie po jego wyznaczeniu. Obwiniony może wnieść o wyznaczenie innej osoby do pełnienia funkcji obrońcy z urzędu tylko raz.

3. Wyznaczony obrońca z urzędu może wnieść o zwolnienie go z tej funkcji tylko z ważnych powodów.

4. Wnioski obwinionego i wyznaczonego obrońcy z urzędu, o których mowa w ust. 2 i 3, skład orzekający rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym.

5. W przypadku uwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 2 lub 3, oraz w przypadku odwołania przez obwinionego pełnomocnictwa do obrony w sprawie, w której udział obrońcy jest obowiązkowy, wyznaczony obrońca z urzędu pełni obowiązki do czasu podjęcia czynności przez nowego obrońcę.

§ 23. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 297 ustawy, przewodniczący składu orzekającego może wydać postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego na czas trwania postępowania przygotowawczego lub postępowania sądowego.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stronom przysługuje zażalenie do komisji przy ministrze, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

3. Przewodniczący składu orzekającego podejmuje zawieszone postępowanie dyscyplinarne nie później niż w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o prawomocnym zakończeniu postępowania przygotowawczego lub postępowania sądowego.

§ 24. 1. Strony lub obrońca obwinionego mogą zgłaszać w toku postępowania dyscyplinarnego wnioski o dopuszczenie nowych dowodów na stwierdzenie okoliczności, które mogą mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

2. Skład orzekający może dopuścić dowody na wniosek stron lub przeprowadzić je z własnej inicjatywy, jeżeli mogą one mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

3. Jeżeli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy, skład orzekający, na wniosek obwinionego lub jego obrońcy, wzywa na rozprawę świadka, co do którego rzecznik dyscyplinarny wnioskuje o zaniechanie wzywania i o odczytanie na rozprawie jego zeznań złożonych w toku postępowania wyjaśniającego.

§ 25. 1. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, skład orzekający może zasięgnąć opinii biegłego.

2. Biegły składa opinię na piśmie, przy czym może on także być wezwany na rozprawę.

§ 26. Przewodniczący składu orzekającego kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem.

§ 27. Rozprawa rozpoczyna się od sprawdzenia obecności wezwanych osób i odczytania przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Następnie przewodniczący składu orzekającego zarządza wysłuchanie obwinionego i poucza go o przysługujących prawach, w tym prawie składania wyjaśnień i odmowie składania wyjaśnień.

§ 28. 1. Po wysłuchaniu obwinionego przeprowadza się postępowanie dowodowe, w ramach którego przesłuchuje się świadków, przedstawia opinie biegłych oraz przeprowadza inne dowody.

2. Przewodniczący składu orzekającego poucza strony i obrońcę obwinionego, jeżeli został ustanowiony, o przysługującym im prawie do zadawania pytań świadkom i biegłym oraz do wypowiedzania się na temat każdego przeprowadzanego dowodu.

3. Jeżeli opinia, o której mowa w § 25 ust. 1, jest niepełna lub niejasna, albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami biegłych wydanymi w tej sprawie, skład orzekający może wezwać tych samych biegłych do uzupełnienia lub wyjaśnienia sporządzonych opinii lub powołać innych biegłych.

4. W przypadku nieobecności:

- 1) świadka, którego przesłuchanie skład orzekający uzna za niezbędne,
- 2) biegłego, którego wysłuchanie skład orzekający uzna za niezbędne

– przewodniczący składu orzekającego może odroczyć rozprawę i ustalić jej nowy termin.

5. Przesłuchanie świadka lub biegłego może nastąpić osobiście lub przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość, z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

6. Jeżeli świadek lub biegły nie mogą stawić się na rozprawie z powodu przeszkody trudnej do usunięcia, skład orzekający może zlecić ich przesłuchanie jednemu z członków składu orzekającego. W przesłuchaniu mogą brać udział strony i obrońca obwinionego. Zawiadomienie o terminie i miejscu przesłuchania doręcza się stronom i obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony, nie później niż na 7 dni przed wyznaczonym terminem przesłuchania.

7. Na rozprawie można odczytywać protokoły przesłuchania świadków, opinie biegłych złożone w toku postępowania wyjaśniającego oraz treść innych dokumentów mających istotne znaczenie w sprawie.

§ 29. 1. Do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania obwinionego na rozprawie obwiniony może złożyć wniosek o wymierzenie mu określonej kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

2. Skład orzekający może uwzględnić wniosek, o którym mowa w ust. 1, jeżeli spełnione są przesłanki wymienione w § 14 ust. 3 i gdy nie sprzeciwia się temu rzecznik dyscyplinarny.

§ 30. Jeżeli wyjaśnienia obwinionego, który na rozprawie przyznaje się do winy, nie budzą wątpliwości, skład orzekający, za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego, może przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko częściowo.

§ 31. Przewodniczący składu orzekającego z ważnych powodów może przerwać rozprawę, nie dłużej niż na 21 dni.

§ 32. 1. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo stron lub obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony, na rozprawie nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy.

2. W przypadku uznania za usprawiedliwione niestawiennictwa na rozprawie stron lub obrońcy obwinionego, przewodniczący składu orzekającego wydaje zarządzenie o odroczeniu rozprawy, ustalając jej nowy termin.

§ 33. 1. Jeżeli na podstawie okoliczności, które zostały ujawnione w toku rozprawy, rzecznik dyscyplinarny zarzucił obwinionemu inne przewinienie dyscyplinarne niż objęte wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, przewodniczący składu orzekającego odracza rozprawę, chyba że, za zgodą obwinionego i jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, rozpozna sprawę na tej samej rozprawie w zakresie rozszerzonym o nowe zarzuty.

2. W przypadku odroczenia rozprawy z przyczyny, o której mowa w ust. 1, rzecznik dyscyplinarny uzupełnia wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i niezwłocznie zawiadamia o tym organ, który go powołał.

§ 34. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela kolejno głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony, i obwinionemu.

§ 35. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) opis przebiegu rozprawy, zawierający stanowiska stron, zeznania świadków oraz wyjaśnienia biegłych;
- 2) informację o wydanych w toku rozprawy albo poza nią postanowieniach składu orzekającego i zarządzeniach przewodniczącego składu orzekającego;
- 3) stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu rozprawy.

2. Protokół podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

§ 36. 1. Po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego, obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony, i obwinionego, przewodniczący składu orzekającego zamyka rozprawę, a skład orzekający przystępuje do narady nad orzeczeniem.

2. Przebieg narady i głosowania jest tajny; poza składem orzekającym może być obecny tylko protokolant.

3. Z przebiegu narady i głosowania nie sporządza się protokołu.

4. Narada i głosowanie odbywają się osobno co do winy i co do kary. Przewodniczący składu orzekającego głosuje ostatni.

§ 37. 1. Skład orzekający orzeka według przekonania opartego na podstawie wszystkich dowodów ujawnionych w toku postępowania.

2. Skład orzekający wymierza karę dyscyplinarną, uwzględniając w szczególności stopień winy, stopień społecznej szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego, cele wychowawcze w stosunku do obwinionego oraz potrzeby w zakresie zapobiegania popełnieniu przez niego kolejnego przewinienia dyscyplinarnego i kształtowania właściwych postaw wśród nauczycieli akademickich.

§ 38. 1. Bezpośrednio po zakończeniu narady przewodniczący składu orzekającego ogłasza sentencję orzeczenia oraz przedstawia ustnie najważniejsze motywy uzasadnienia.

2. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na złożoność sprawy, ogłoszenie orzeczenia może zostać odroczone, nie dłużej niż o 7 dni od dnia zamknięcia rozprawy. W takim przypadku przewodniczący składu orzekającego przed zamknięciem rozprawy podaje dzień, godzinę i miejsce ogłoszenia orzeczenia.

§ 39. 1. Po ogłoszeniu orzeczenia sporządza się je na piśmie i, w terminie 14 dni od dnia jego ogłoszenia, doręcza się stronom, obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony, rektorowi oraz ministrowi lub ministrowi nadzorującemu, a w przypadku gdy postępowanie dyscyplinarne dotyczyło przewodniczącego albo członka komisji przy Radzie – także przewodniczącemu Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

2. Orzeczenie zawiera:

- 1) nazwę komisji dyscyplinarnej;
- 2) tytuły lub stopnie naukowe albo stopnie w zakresie sztuki, albo tytuły zawodowe, stanowiska oraz imiona i nazwiska członków składu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta;
- 3) datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
- 4) tytuł lub stopień naukowy albo stopień w zakresie sztuki, albo tytuł zawodowy, imiona i nazwisko, imię ojca, stanowisko, datę i miejsce urodzenia obwinionego;
- 5) dokładne określenie przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu;
- 6) rozstrzygnięcie komisji dyscyplinarnej co do winy i co do kary, wraz z przytoczeniem podstaw prawnych;
- 7) uzasadnienie;
- 8) pouczenie o trybie i terminie wniesienia odwołania.

3. Uzasadnienie orzeczenia określa podstawy prawne i faktyczne orzeczenia oraz zawiera wskazanie, jakie fakty skład orzekający uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione, na jakich dowodach się oparł i dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym, oraz przytoczenie okoliczności, które skład orzekający uwzględnił przy wymiarze kary.

4. Sentencję i uzasadnienie orzeczenia podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego. Członek składu orzekającego, podpisując orzeczenie, może złożyć zdanie odrębne wraz z uzasadnieniem.

Rozdział 4

Postępowanie dyscyplinarne w drugiej instancji

§ 40. 1. Odwołanie od orzeczenia komisji uczelnianej albo komisji przy Radzie składa się w dwóch egzemplarzach do komisji przy ministrze za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała orzeczenie, w terminie określonym w art. 295 ust. 1 ustawy.

2. Orzeczenie komisji uczelnianej albo komisji przy Radzie, od którego nie zostało wniesione odwołanie w przewidzianym terminie albo odwołanie zostało skutecznie cofnięte, staje się prawomocne i podlega wykonaniu. Prawomocność orzeczenia stwierdza przewodniczący komisji dyscyplinarnej.

3. Przewodniczący komisji uczelnianej albo komisji przy Radzie przesyła niezwłocznie odwołanie wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego do komisji przy ministrze.

§ 41. 1. Przewodniczący komisji przy ministrze wyznacza skład orzekający w sprawie, w tym jego przewodniczącego i sprawozdawcę, zapewniając bezstronność składu, oraz kieruje odwołanie do rozpatrzenia na posiedzeniu niejawnym.

2. Skład orzekający komisji przy ministrze po rozpatrzeniu odwołania na posiedzeniu niejawnym:

- 1) orzeka o uchyleniu orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w pierwszej instancji oraz o przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia – jeżeli w postępowaniu dyscyplinarnym doszło do rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na orzeczenie, albo
- 2) orzeka o uchyleniu orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w pierwszej instancji oraz o umorzeniu postępowania – jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 294 ust. 3 lub 4 ustawy, albo

- 3) wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia odwołania – jeżeli zostało ono wniesione przez osobę nieuprawnioną lub po terminie, albo
- 4) wydaje postanowienie o skierowaniu odwołania do rozpatrzenia na rozprawie odwoławczej.

3. Postanowienia, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, doręcza się stronom i obrońcy obwinionego, jeżeli został ustanowiony.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przysługuje zażalenie.

5. Skład orzekający komisji przy ministrze, kierując odwołanie do rozpatrzenia na rozprawie odwoławczej, wyznacza jej termin oraz:

- 1) zawiadamia strony i obrońcę obwinionego, jeżeli został ustanowiony, oraz wzywa świadków wskazanych w odwołaniu;
- 2) doręcza odwołanie stronie przeciwnej i wzywa ją do złożenia odpowiedzi na odwołanie.

6. Skład orzekający komisji przy ministrze, na posiedzeniu niejawnym, przywraca termin do wniesienia odwołania, jeżeli wnosząca o to strona uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło wskutek niezawinionej przez nią przeszkody.

7. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania składa się wraz z odwołaniem, w terminie 14 dni od dnia ustania przeszkody.

8. Odwołania wniesionego przez rzecznika dyscyplinarnego na korzyść obwinionego nie można cofnąć bez zgody obwinionego.

§ 42. 1. Rozprawę odwoławczą rozpoczyna się od sprawdzenia obecności wezwanych osób i od ustnego sprawozdania sprawozdawcy, zawierającego:

- 1) przebieg postępowania dyscyplinarnego w pierwszej instancji;
- 2) treść zaskarżonego orzeczenia;
- 3) przytoczone w odwołaniu zarzuty;
- 4) inne okoliczności sprawy.

2. W toku rozprawy odwoławczej strony i obrońca obwinionego mogą składać wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

3. W przypadku potrzeby skład orzekający komisji przy ministrze może wydać na rozprawie postanowienie o uzupełnieniu postępowania dowodowego przeprowadzonego w pierwszej instancji.

4. Przed zamknięciem rozprawy odwoławczej przewodniczący składu orzekającego udziela głosu stronie, która wniosła odwołanie, a następnie stronie przeciwnej. Jeżeli obwiniony ma ustanowionego obrońcę, obrońca zabiera głos przed obwinionym.

§ 43. 1. Komisja przy ministrze po przeprowadzeniu rozprawy odwoławczej:

- 1) utrzymuje w mocy orzeczenie komisji dyscyplinarnej wydane w pierwszej instancji albo
- 2) uchyla orzeczenie komisji dyscyplinarnej wydane w pierwszej instancji w całości albo w części i wydaje nowe orzeczenie, albo
- 3) uchyla orzeczenie komisji dyscyplinarnej wydane w pierwszej instancji w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez tę komisję albo umarza postępowanie.

2. Komisja przy ministrze może uchylić orzeczenie komisji dyscyplinarnej wydane w pierwszej instancji w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez tę komisję, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w części. Komisja przy ministrze może wskazać, jakie okoliczności komisja dyscyplinarna pierwszej instancji powinna wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

3. Komisja przy ministrze może zaostrzyć karę orzeczoną przez komisję uczelnianą albo komisję przy Radzie tylko w przypadku, gdy odwołanie wniósł rzecznik dyscyplinarny.

4. Organowi, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, przekazywana jest cała dokumentacja dotycząca postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego wraz z orzeczeniem komisji przy ministrze.

§ 44. Do postępowania przed komisją przy ministrze stosuje się odpowiednio przepisy § 16, § 17, § 23–26, § 28, § 31, § 32 i § 34–39.

Rozdział 5

Mediacja

§ 45. 1. Sprawę z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, w zależności od stadium postępowania, do mediacji może skierować:

- 1) rektor, do czasu wydania rzecznikowi dyscyplinarnemu polecenia rozpoczęcia prowadzenia sprawy – z własnej inicjatywy, za zgodą osoby, której czynu dotyczy zawiadomienie lub informacja o popełnieniu lub możliwości popełnienia czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego, oraz pokrzywdzonego;
- 2) rzecznik dyscyplinarny, w trakcie postępowania wyjaśniającego – z inicjatywy lub za zgodą osoby, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające, i pokrzywdzonego;
- 3) komisja dyscyplinarna, w trakcie postępowania dyscyplinarnego – z inicjatywy lub za zgodą obwinionego i pokrzywdzonego.

2. Mediację prowadzi nauczyciel akademicki:

- 1) wskazany przez rektora – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) wybrany wspólnie przez pokrzywdzonego oraz:
 - a) osobę, której czynu dotyczy postępowanie wyjaśniające – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,
 - b) obwinionego – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Mediacji nie może prowadzić nauczyciel akademicki, co do którego w sprawie zachodzą okoliczności określone w § 3 ust. 1 i 2.

4. Udział w mediacji jest dobrowolny. Zgoda na uczestniczenie w mediacji może być wycofana w każdym czasie.

5. Nauczycielowi akademickiemu prowadzącemu mediację, zwanemu dalej „mediatorem”, udostępnia się akta sprawy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia mediacji.

6. Mediatora nie wolno przesłuchiwać jako świadka co do faktów, o których dowiedział się od obwinionego lub pokrzywdzonego, prowadząc mediację.

7. W przypadku zawarcia ugody między osobą, której czynu dotyczyło postępowanie wyjaśniające, a pokrzywdzonym, postępowanie wyjaśniające może zostać umorzona, chyba że okoliczności sprawy wymagają ukarania dyscyplinarnego.

8. Wyniki mediacji bierze się pod uwagę przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej.

§ 46. 1. Mediację prowadzi się w siedzibie organów uprawnionych do skierowania sprawy do mediacji.

2. Mediacji nie prowadzi się w lokalu zajmowanym przez jej uczestników lub ich rodziny.

§ 47. Mediator:

- 1) niezwłocznie nawiązuje kontakt ze stronami mediacji i ustala termin i miejsce spotkania z każdą ze stron;
- 2) przeprowadza z każdą ze stron mediacji, w dogodnym dla nich miejscu i czasie, indywidualne lub wspólne spotkania wstępne, podczas których:
 - a) wyjaśnia cele i zasady mediacji,
 - b) poucza o możliwości cofnięcia zgody na uczestniczenie w mediacji aż do jej zakończenia,
 - c) odbiera od stron mediacji zgodę na uczestniczenie w mediacji, jeżeli nie została ona wcześniej wyrażona;
- 3) przeprowadza spotkanie mediacyjne z udziałem stron mediacji, w miejscu i czasie dogodnym dla jej uczestników;
- 4) pomaga w sformułowaniu treści ugody między osobą, której dotyczy zawiadomienie, i pokrzywdzonym.

§ 48. Jeżeli nie jest możliwe bezpośrednie spotkanie stron mediacji, mediator może przeprowadzić mediację w sposób pośredni, przekazując każdej ze stron mediacji informacje, propozycje i stanowisko dotyczące zawarcia ugody i jej treści, zajmowane przez innego jej uczestnika.

§ 49. 1. Po przeprowadzeniu mediacji mediator niezwłocznie sporządza pisemne sprawozdanie z jej wyników i przedstawia je odpowiednio rektorowi, rzecznikowi dyscyplinarnemu albo komisji dyscyplinarnej.

2. Sprawozdanie powinno zawierać:

- 1) sygnaturę sprawy;
- 2) imię i nazwisko mediatora;
- 3) imiona i nazwiska stron mediacji;
- 4) informację o wynikach mediacji;
- 5) podpis mediatora.

3. Do sprawozdania załącza się, jeżeli została zawarta, ugodę podpisaną przez strony mediacji oraz mediatora.

§ 50. 1. Mediację przeprowadza się w terminie określonym odpowiednio przez rektora, rzecznika dyscyplinarnego albo komisję dyscyplinarną przy skierowaniu sprawy do mediacji.

2. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek mediatora, termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony na czas niezbędny do zakończenia mediacji.

Rozdział 6

Wykonywanie i zatarcie kar dyscyplinarnych

§ 51. Rektor, niezwłocznie po otrzymaniu prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, zarządza wykonanie orzeczonej kary dyscyplinarnej i umieszczenie orzeczenia w aktach osobowych nauczyciela akademickiego oraz informuje o tym ministra lub ministra nadzorującego.

§ 52. Informację o ustaniu stosunku pracy w związku z ukaraniem karą, o której mowa w art. 276 ust. 1 pkt 6–8 ustawy, zamieszcza się w świadectwie pracy nauczyciela akademickiego.

§ 53. Rektor uczelni, w której prowadzono postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji, dokonuje czynności związanych z zatarciem kar, o których mowa w art. 276 ust. 1 pkt 1–8 ustawy, przez usunięcie z akt osobowych nauczyciela akademickiego informacji o karze oraz zniszczenie dokumentacji postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego.

Rozdział 7

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego

§ 54. 1. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego składa się do komisji dyscyplinarnej, która wydała prawomocne orzeczenie w sprawie.

2. Wniosek rozpatruje wyznaczony przez przewodniczącego komisji dyscyplinarnej trzyosobowy skład orzekający na posiedzeniu niejawnym.

3. W przypadku gdy we wniosku jako podstawa wznowienia postępowania dyscyplinarnego zostały wskazane okoliczności, o których mowa w art. 296 ust. 1 pkt 2 ustawy, skład orzekający może, przed rozpatrzeniem wniosku, zlecić innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu sprawdzenie tych okoliczności.

4. Postanowienie w sprawie wznowienia postępowania dyscyplinarnego doręcza się osobom, o których mowa w art. 296 ust. 4 ustawy, oraz zawiadamiającemu.

5. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego przysługuje stronom zażalenie do komisji przy ministrze, w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, z tym że komisja przy ministrze rozpatruje to zażalenie w innym składzie orzekającym.

§ 55. 1. Po wydaniu postanowienia o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego:

- 1) komisja uczelniana albo komisja przy Radzie uchyla prawomocne orzeczenie dyscyplinarne i przystępuje do ponownego rozpoznania sprawy;
- 2) komisja przy ministrze uchyla prawomocne orzeczenie dyscyplinarne i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania komisji dyscyplinarnej właściwej do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji.

2. W przypadku ponownego rozpatrywania sprawy przez komisję uczelnianą albo komisję przy Radzie w składzie orzekającym nie mogą uczestniczyć członkowie komisji, którzy uprzednio orzekali w sprawie.

3. We wznowionym postępowaniu dyscyplinarnym nie można wydać orzeczenia na niekorzyść obwinionego, jeżeli wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego złożono na jego korzyść.

Rozdział 8
Przepis końcowy

§ 56. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2018 r.³⁾

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego: *wz. P. Müller*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego prowadzonego wobec nauczycieli akademickich oraz sposobu wykonywania i zatarcia kar dyscyplinarnych (Dz. U. poz. 1430 oraz z 2017 r. poz. 1572), które traci moc z dniem 1 października 2018 r. na podstawie art. 169 pkt 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669).